

УТВЪРДИЛ: /П/

ДАТА: 20.06.2025 г.

ПРОФ. Д-Р ДОБРОМИР ДИМИТРОВ, ДМ
РЕКТОР НА МУ - ПЛЕВЕН

УЧЕБНА ПРОГРАМА

ЗА СПЕЦИАЛНОСТ

ЕНДОКРИНОЛОГИЯ И БОЛЕСТИ НА ОБМЯНАТА

2025 г.

1. Анотация:

Ендокринологията е модерна и непрекъснато развиваща се медицинска специалност. Тя изучава структурата и функцията на жлезите с вътрешна секреция в човешкия организъм, в норма и патология, заболяванията, свързани с тях и методите за диагностиката и лечението им. Чрез нейните терапевтични методи и средства се подобрява изхода на редица ендокринни заболявания. Целта на обучението по дисциплината „Ендокринология и болести на обмяната“ за придобиване на специалност е да се изградят задълбочени клинични знания в областта на най-често срещаните ендокринни заболявания, включващи етиология, патогенеза, клинични симптоми, диагноза, диференциална диагноза и лечение. Основната задача е поставяне на правилна диагноза и придобиване на умения при интерпретацията на различни клинично-лабораторни и хормонални констелации и избор на правилно терапевтично решение. За изграждане на добра професионална квалификация по специалността „Ендокринология и болести на обмяната“ в хода на обучението се овладяват теоретични знания, свързани с производството и секрецията на хормоните, тяхната биологична активност, хормон-рецепторни взаимодействия, хормонална регулация, предклинични и клинични изяви на отделните заболявания, методите за диагностика и лечение. Специално място е отделено за изучаване на фундаменталните патобиохимични и патофизиологични механизми, залегнали в основата на хормонално-метаболитните нарушения, приложенията им в клинично-лабораторната и хормонална диагностика, възможностите на лечението и профилактиката.

2. Въведение:

2.1 Наименование на специалността:

„ЕНДОКРИНОЛОГИЯ И БОЛЕСТИ НА ОБМЯНАТА“

2.2 Дефиниция на специалността: Ендокринологията е медицинска специалност, която изучава структурата и функцията на жлезите с вътрешна секреция: хипоталамус, хипофиза, щитовидната жлеза, паращитовидни жлези, надбъбречни жлези, полови жлези, ендокринен панкреас, пинеална жлеза, АПУД система, ендокринни функции на мастна тъкан, гастроинтестинален тракт и други хормон-продуциращи клетки, в норма и патология и методите за диагностиката и лечението им. Специалистът по ендокринология трябва да изучи епидемиологията, етиологията, патогенезата, клиничната картина, профилактиката, диагностиката и рехабилитацията на ендокринните и метаболитни заболявания, да овладее и знае свързани с тях и методи за диагностика и лечение и да притежава задълбочени познания в областта на другите раздели на вътрешните болести и други специалности, свързани с ендокринологията.

2.3 Професионална квалификация на лицата, които имат право да се обучават: Изисква се базово образование със завършено висше образование на образователно-квалификационна степен **„Магистър по медицина“** с професионална квалификация **„Лекар“**.

2.4. Продължителност на обучението: 4 (четири) години. През първите 12 месеца обучението на специализацията е по „Вътрешни болести“. Той се обучава по седемте основни раздела на вътрешните болести със различна

продължителност на обучението (*таблица 2.*), в лечебни заведения, одобрени за обучение по съответните специалности.

2.5 Общи положения: След приключване на обучението по Вътрешни болести, специалистът по „Ендокринология“ започва своето професионално обучение и ще бъде обучен за изграждане на общи умения и специфични умения и ще придобие теоретични знания и практически знания с трето ниво на компетентност. Всички те, ще бъдат подробно отразени в *т. III* на последващото изложение.

Целта на специализацията е да подготви специалисти за нуждите на практическото здравеопазване. Специализантите, завършили пълният четиригодишен курс на обучение трябва да имат теоретични и практични знания, с които ще могат самостоятелно да практикуват в доболнична и болнична помощ в специализирани ендокринологични звена на здравната система.

Основната задача е поставяне на правилна диагноза и придобиване на умения при интерпретацията на различни клинично-лабораторни и хормонални констелации, обхващащи основните нозологични единици, с предклинична и клинична изява както и тяхната профилактика, лечение и рехабилитация.

Основен метод за даване на нови знания по учебната дисциплина са лекциите и практическите знания до леглото на болния. Лекциите се провеждат в лекционна зала в присъствена форма на обучение, а при извънредни ситуации лекциите могат да се провеждат и в дистанционна форма на обучение, като се осигуряват от презентационни и други нагледни материали във виртуални класни стаи.

Методологията на обучението е насочена към последователно изучаване на структурата и функцията на жлезите с вътрешна секреция в човешкия организъм, в норма и патология, заболяванията, свързани с тях и методите за диагностиката и лечението им. Преподава се в детайли изграждането на диагностично-терапевтичен алгоритъм. Традиционни и модерни форми на обучение са залегнали в реализирането на обучението на специализантите по “Ендокринология и болести на обмяната”.

3. Обучение по Ендокринология и болести на обмяната:

3.1 Учебен план

3.1.1 Теоретично обучение (Табл.1):

Табл. 1 Наименование на учебните курсове и тяхната продължителност

Раздели по Ендокринология	Продължителност (в месеци)
1. Основен курс “ Обща ендокринология” 2. Основен курс “Хипоталамус, хипофиза, надбъбречни жлези и нарушения в теглото” 3. Основен курс “Полови жлези, интерсексуални състояния” 4. Основен курс “Щитовидна жлеза и калциево-фосфорна обмяна” 5. Основен курс “ ендокринен панкреас и хиперлиппротеинемии (Захарен диабет)”	3

Теоретичното обучение включва 8 академични часа дневно. Теоретичните знания са разделени са на 3 нива на компетентност.

Ниво 1: Изградени са базисни знания във вътрешните болести и по ендокринология и болести на обмяната

Ниво 2: Надграждащи знания, свързани обединяващи: обща ендокринология и етиология, патогенеза, клинична картина, диагноза, лечение и профилактика на ендокринните болести.

Ниво 3: По-високо ниво на овладяване на ендокринните знания, с допълнително познание, но с повече детайли в изучаването на ендокринните заболявания, в разгърнат и по-всеобхватен план.

3.1.2 Практическо обучение (Табл. 2):

Практическото обучение се разделя на два последователни модула:

1. Обучение по Вътрешни болести и
2. Обучение по Ендокринология

Табл. 2 Наименование на модулите/разделите от практическото обучение и тяхната продължителност

Практическо обучение, разпределено в следните модули	Продължителност (в месеци)-Общо 45 месеца
I. Модулно обучение по Вътрешни болести:	
Модул Кардиология	3
Модул Гастроентерология	2
Модул Нефрология	3
Модул Пулмология	1
Модул Хематология	1
Модул Алергология	1
Модул Ревматология	1
II. Обучение по ендокринология	
Обща ендокринология	3
Хипоталамус, хипофиза, надбъбречни жлези и гонади	10
Щитовидна жлеза и калциево-фосфорна обмяна	10
Захарен диабет	10

Целта на клинично-практическото обучение на специализантите по Ендокринология е да се постигне умения за снемане на детайлна анамнеза, подробен физикален статус, поставяне на работна диагноза, съставяне план на изследвания, интерпретация на резултатите, диференциално-диагностичен план, изграждане на терапевтичен план и план за първична, вторична и третична профилактика.

Специализантът трябва да може да създава сам модули за лекционни програми за обучение на пациентите

Практическото обучение се провежда на пълно работно време.

Придобитите практически знания се разделят на **3 нива на компетентност:**

Ниво 1: Специализантът не може да работи *самостоятелно* в областта на ендокринологията и болестите на обмяната, а само под ръководството на обучаващ лекар

Ниво 2: Специализантът има вече придобити практически умения и може *самостоятелно да ги прилага при леки и не усложнени случаи* за диагноза и лечение.

Ниво 3: Специализантът има изградено в детайли знание в областта на клинично-диагностичните и терапевтични възможности и *може самостоятелно да ги прилага във всички области* на ендокринологията и болестите на обмяната.

Постигнати резултати в края на обучението:

- Чрез добро овладяване на теоретичното знание да се постигнат знания за назначаване на функционални диагностични тестове и възможност за тяхното самостоятелно провеждане, съобразено с индикациите, контраиндикациите и да има знания за правилен анализ и интерпретацията на резултатите от различните диагностични тестове.
- Да се постигне много добро теоретично и практическо ниво на знание в областта на етиологията, клиниката, диагностиката, профилактиката, терапията и рехабилитацията на ендокринните заболявания, както и добро разбиране и знание за възможностите на съвременната фармакотерапия.

3.1.3 Общи принципи на обучението:

Базисната теоретична и практическа подготовка на специализантите се осъществява чрез:

- Лекционни курсове, изнасяни от хабилитираните преподаватели по специалността;
- Тематични курсове по индивидуалната програма;
- Семинари и практически курсове в страната и чужбина;
- Обучение за работа с високо специализирана научна апаратура, както в МУ - Плевен, така и в други звена в България;
- Участие в специализирани курсове в другите медицински университети, като: МУ-София, МУ- Пловдив и МУ-Варна;
- Участие в научни прояви (симпозиуми, конференции и конгреси) у нас и в чужбина;
- Самостоятелна подготовка, която включва и изготвяне на научни доклади и презентации, представяне на клинични случаи,
- Индивидуални контакти с преподавателите

От началото на специализацията кандидатите участват в писането и воденето на медицинската документация на пациентите, докладването им на клинични и седящи на визитации, клинични колегиуми или научни форуми, под ръководството на ръководителя на специализацията.

На табл. 3 са представени част от задължителните практически дейности, овладени в процеса на обучение.

Табл.3 Минимален задължителен брой практически дейности

Изследвания, манипулации, дейности	Брой
Изследване на кръвна захар с глюкомер	50
Обучение на пациент със захарен диабет за инжектиране на инсулин	50
Изследване на неврологичен статус (10 г монофиламент, термочувствителност, вибрационен усет) при пациент със захарен диабет	150

Интерпретиране на данни от продължително глюкозно мониториране	20
Адаптиране на основни параметри при работа с инсулинова помпа	10
Изследване на очен статус статус при пациенти с тиреод-асоциирана офталмопатия	30
Извършване на тестове за латентна тетания- Хвостек, Трусо	30
Интерпретиране на резултат от цитоморфологично изследване от тънкоиглена биопсия на щитовидна жлеза	25

3.1. 4. Задължителни колоквиуми

1. Обща ендокринология
2. Хипоталамус, хипофиза, надбъбречни жлези
3. Полови жлези, интерсексуални състояния
4. Щитовидна жлеза и калциево-фосфорна обмяна
5. Ендокринен панкреас

Колоквиумите са общо 5 и се полагат при завършване на всеки модул в следната последователност: 1 колоквиум през втората година и по два колоквиума през третата и четвърта години. Тематично, те се провеждат в последователността, посочена по-горе. Подготовката за първия колоквиум е 3 месеца, а за останалите 4 – съответно - 10 месеца.

4. Знания, умения и компетентности, които специализантът следва да придобие в хода на неговото обучение

1. Да може да постави основана на доказателства диагноза и да назначи съвременен лечение на ендокринни заболявания
2. Да осъществява съвременна профилактика и скрининг на ендокринни заболявания
3. Да състави план на изследвания и да интерпретира получените резултати
4. Да познава индикациите, контраиндикациите, усложненията, лекарствените взаимодействия на терапевтичните средства и подходи при ендокринни заболявания
5. Да овладее необходимите технически и практически умения, специфични за ендокринната патология.
6. Да изготвя подходящи програми за обучение на пациенти с ендокринни заболявания
7. Да познава индикациите, контраиндикациите и интерпретацията на диагностични тестове при ендокринни заболявания и да може сам да извършва по-важните от тях
8. Да осъществява професионални контакти с лекуващи лекари от други специалности, да умее да работи в екип
8. Да осъществява добър контакт с пациента и неговите близки, за да може да сменя анамнеза и получи необходимата медицинска документация.
9. Да умее да взема правилни решения при преценка предимствата и недостатъците на лечение в болница, амбулаторен кабинет и домашно лечение, да оценява съотношението разход/полза и полза/риск при различни терапевтични и профилактични програми.

10. Да изпълнява ролята на здравен съветник при оценка на степените на риск при дадено заболяване и за притежава задълбочени познания при провеждане на първична, вторична и третична профилактика.
12. Да следи научната литература в областта на ендокринологията и болестите на обмяната и да прилага получената информация в своята практика.
13. Да поддържа и повишава непрекъснато своята квалификация си чрез участие в продължаващото медицинско обучение.
14. Да развие и притежава професионални умения в областта на медицинската етика, включващи зачитане на правата на пациенти и вземане на информирано съгласие от пациентите при извършване на медицински изследвания.

В обобщение: Специализантите трябва:

1. Да натрупат и използват специализирани теоретични знания въз основа на доказателствената медицинска литература;
2. Да бъдат запознати с методите на съвременните клиничко-лабораторни, хормонални, инструментални, образни и инаучни изследвания в областта на ендокринологията;
3. Да придобият теоретични и практически знания във висока степен на сложност и да притежава задълбочени познания при избор на терапевтично лечение, профилактика и рехабилитация
4. Да придобият способност за разширяване на съществуващите знания в областта на консултативната дейност, оформянето на медицинската документация, заета в основата на профилактичната медицинска дейност, трудовата експертиза при ендокринни заболявания, медицинската етика, както и разширяване на знанията в граничните медицински области.

В края на обучението си специализанта по „Ендокринология и болести на обмяната“ трябва да демонстрира следните практически умения:

- Да владее палпация на щитовидна жлеза;
- Да диагностицира и определя тежестта на тиреоид-асоцираната офталмопатия;
- Да усвои нормален и патологичен ехографски и-образ на шийни органи /щитовидна жлеза, паращитовидни жлези, лимфни възли/.
- Да провежда обучение на пациент със захарен диабет и семейството му по основните проблеми на захарния диабет.
- Да определя хранителен режим на пациент със захарен диабет;
- Да интерпретира резултатите от ОГТТ за диагноза на преддиабет и захарен диабет;
- Да интерпретира резултатите от ОГТТ за диагноза на гестационен диабет;
- Да определя инсулинов режим и инсулинови дози;
- Да осъществява и интерпретира резултатите от изследването на кръвна захар в капилярна кръв;
- Да осъществява и интерпретира резултатите от изследване на бета-хидроксibuтират /бета-кетон/ в капилярна кръв;
- Да интерпретира данните от продължително глюкозно мониториране;
- Да адаптира основните параметри на инсулиновата помпа при лечение с постоянна подкожна инсулинова инфузия;
- Да работи с утвърдени калкулаторни въпросници за определяне на степента на риск от захарен диабет и сърдечно-съдов риск;

- Да изследва неврологичен статус на пациент със захарен диабет;
- Да интерпретира резултатите от изследване на отношението на албумин към креатинин в урината;
- Да определя необходимостта и целите на липопонижаващата терапия при пациенти със захарен диабет, преддиабет, метаболитен синдром и затлъстяване, съобразно категорията на сърдечно-съдов риск.
- Да интерпретира резултатите от стимулационните и супресионните тестове в ендокринологията;
- Да преценява пубертетното развитие според съответната скала;
- Да определя тежестта на хирзутизма по скалата на Фериман-Галуей;
- Да извършва палпация на тестиси и орхидометрия;
- Да овладее принципите на хормонално заместващото лечение и лечението на метаболитните заболявания.;
- Да интерпретира резултатите от спермограма;
- Да интерпретира резултатите от остеоденситометрия, да определя фрактурния риск и последващо поведение;
- Да определя и коригира хранителния режим на лица с поднормено и наднормено тегло и затлъстяване;
- Да може да назначава съответните изследвания и тестове за доказване на диагнозата при следните клинични състояния: загуба на тегло/наддаване на тегло, полипсия, полиурия, аменорея, хирзутизъм, стерилитет, еректилна дисфункция, нисък ръст, забавен растеж, забавен пубертет, хипогонадизъм, преждевременен пубертет;
- Да интерпретира сексуалното поведение в контекста на ендокринните заболявания;
- Да преценява значението на стила на живот и влиянието на семейството и обществото при пациенти със захарен диабет, затлъстяване, остеопороза, и при жени в менопауза;
- Да работи съвместно с други медицински специалисти /невролог, офталмолог, кардиолог, нефролог, хирург, ортопед, диетолог, сестра/ за осъществяване на комплексното обслужване на пациент с ендокринно заболяване, както и обучението му;
- Да следи новостите в областта на ендокринологията/ фундаментална и клинична/ които могат да променят концепциите за действието на хормоните и да олеснят новите терапевтични стратегии;
- Да има становище за етичните принципи на лечението в ендокринологията- например лечението с растежен хормон при децата, хормонално заместващо лечение в менопауза и др./;
- Да се справя със спешните състояния в ендокринологията – диабетна кетоацидоза; хипогликемия; хиперосмоларно некетогенно състояние; Адисонова криза; хипопитуитарна криза/кома; хипертонична криза; хиперкалциемия; хипонатремия; хипо- и хиперкалемия; тиреотоксична криза; микседемна кома; остра постоперативна хипокалциемия; подготовка за оперативна интервенция на пациент със захарен диабет; подготовка на лрпемени със захарен диабет за раждане; подготовка на бременни с болест на Адисон за раждане.

В допълнение:

За изграждане на лекар-специалист с добра професионална квалификация и етика е необходимо непрекъснато и допълнително изграждане на научни, етични и общо медицински принципи, съобразени с:

1. Етични норми - съобразно декларацията от Хелзинки и др.
2. Препоръки за добра Клинична практика за лечение на ендокринните заболявания, издавани от Българско дружество по ендокринология
3. Основни знания в областта на медицинската биостатистика

5. Конспект за държавен изпит за специалност „Ендокринология и болести на обмяната”

1. Хипоталамични хормони и фактори на регулация на аденохипофизната секреция.
2. Преднохипофизни хормони – химичен състав и биологично действие.
3. Хормони на неврохипофизата.
4. Акромегалия и гигантизъм.
5. Тумори на хипофизата. Пролактином.
6. Хипопитуитаризъм.
7. Безвкусен диабет.
8. Кортикостероиди – биосинтеза, транспорт, метаболизъм, биологично действие.
9. Функционално изследване на надбъбречната кора.
10. Синдром на Кушинг.
11. Вродена надбъбречно-корова хиперплазия
12. Остра и хронична надбъбречно-корова недостатъчност
13. Ренин-ангиотензин-алдостеронова система
14. Хипералдостеронизъм.
15. Хормони на надбъбречната сърцевина – биосинтеза, транспорт, метаболизъм, физиологично действие и регулация на секретите им
16. Феохромоцитом
17. Аденогени – биосинтеза, транспорт, метаболизъм, биологично действие. Регулация на тестикуларната функция. Пубертетно развитие при момчетата.
18. Мъжки хипогонадизъм – класификация, клинични прояви, диагноза, лечение.
19. Нарушение/вариации в половото развитие – класификация.
20. Гонадна дисгенезия. Синдром на Klinefelter. Синдром на Turner.
21. Естрогени и прогестини – биологично действие. Пубертетно развитие при момичетата. Регулация на менструален цикъл.
22. Синдром на поликистозните яйчници.
23. Хипогонадизъм при жени – класификация, клинични прояви, диагностика и лечение.
24. Хормони на основния апарат на панкреаса. Биологично действие и регулация на въглехидратната обмяна.
25. Етиология и патогенеза на захарния диабет.
26. Класификация на захарния диабет. Клинична характеристика на основните типове захарен диабет.
27. Диабетна микроангиопатия – патогенеза, клинична изјава, профилактика и лечение.
28. Диабетна невропатия – класификация, диагноза, клинична картина, лечение.

29. Диабетна микроангиопатия – патогенеза, клинична изява, профилактика и лечение.
30. Диабетно стъпало – диагноза, клинична картина, профилактика, лечение.
31. Остри метаболитни усложнения на захарния диабет – диабетна кетоацидоза, хиперосмоларна кома.
32. Остри метаболитни усложнения на захарния диабет – хипогликемия.
33. Хиперинсулинизм – ограничен и функционален.
34. Хранителен режим при захарен диабет.
35. Инсулиново лечение при захарен диабет.
36. Неинсулиново лечение при захарен диабет.
37. Затлъстяване – етиология, патогенеза, лечение.
38. Метаболитен синдром.
39. Дислипидемии при ендокринни заболявания.
40. Биосинтеза, секреция, механизъм на действие на тиреоидните хормони и регулация на тиреоидната функция.
41. Биологичен ефект и периферен метаболизъм на тиреоидните хормони. Синдроми на резистентност към действието на тиреоидните хормони.
42. Нодозна еутиреоидна струма – епидемиология, диагностичен алгоритъм и терапевтичен подход.
43. Тиреоиден карцином – класификация, диагностичен алгоритъм, терапевтичен подход, проследяване.
44. Безедова болест – патогенеза, клинична изява, диагноза, усложнения, лечение.
45. Тиреотиксикоза – класификация. Диагностични и лечебни подходи според клиничните форми.
46. Тиреоид-асоциирана орбитопатия (ТАО) – етиопатогенеза, диагностични методи, клинични класификации, лечение.
47. Хипотиреоидизъм – класификация, клинични форми, терапевтичен подход.
48. Тиреоидити – класификация, клиника, диагностичен алгоритъм, терапевтичен подход.
49. Регулация на калциево-фосфатната обмяна.
50. Хипопаратиреоидизъм и псевдопаратиреоидизъм – етиология, клинична картина, диагноза и диференциална диагноза, лечение.
51. Първичен хиперпаратиреоидизъм – патофизиология, клинична картина, усложнения, лечение.
52. Вторичен хиперпаратиреоидизъм – патофизиология, клинични форми, усложнения, лечение.
53. Хиперкалцемични състояния – диференциална диагноза, принципи на лечение.
54. Хипокалцемични състояние – диференциална диагноза, принципи на лечение.
55. Първична осеопороза – класификация, патогенеза, диагноза и лечение.
56. Вторична остеопороза – класификация, патофизиология, терапевтичен подход.
57. Множествени ендокринни неоплазии (МЕН) – класификация, клинични прояви, диагноза, принципи на лечение.
58. Автоимунни полиендокринни синдроми – класификация, клинични изяви, принципи на лечение.

6. Препоръчителна литература за подготовка на специализантите:

6.1 Вътрешни болести

1. Вътрешни болести, под ред. На К. Чернев, том I, София, Арсо, 2002 (раздел Ендокринология)
2. Вътрешни болести, под ред. На З. Кръстев, София, 2004 (раздел Ендокринология)
3. Харисън – Основи на вътрешната медицина
4. Лабораторните резултати в диагностичния процес – под редакцията на проф. З. Кръстев и проф. Т. Шипков
5. Пропедевтика и съвременни изследвания на Вътрешните болести – под редакцията на проф. Ж. Милева, доц. Г. Нешев и д-р Ал. Шинков. 2016

6.2 Ендокринология

1. Ендокринология под редакцията на проф Б. Лозанов / 2000г.
2. Клинична ендокринология / ред. Д. Коев/.Медицина и физкултура, София, 1993 г.
3. Диагностика на ендокринните заболявания под редакцията на проф Д. Коев /МФ, София 1998 г.
4. Куманов Ф. Климактериум у мъжа. София, АБ Студио, 2002 г.
5. Тиреоид асоциирана офталмопатия. Автор: М. Сидерова, 2010
6. Спешни състояния в ендокринологията Автор: М. Боянов, 2014
7. Функционална диагностика на ендокринните заболявания Автор: М. Боянов, 2014
8. Захарен диабет Автор: Цв. Танкова, 2015
9. Заболявания на надбъбречните жлези. Автор: Цв. Танкова, 2015
10. Тиреоидея и паратиреоидея. Автор: А-М. Борисова, 2016
11. Заболявания на щитовидната жлеза Автори: Б. Лозанов, Л. Лозанов 2016
12. Автоимунни ендокринни заболявания /ред. К. Кирилов /2014
13. Списание „Ендокринология“
14. Списание „Наука за ендокринология“
15. Препоръки за добра клинична практика . изд. БДЕ

7. Заключение:

Работната програма за обучение на специализантите по „Ендокринология и болести на обмяната“ се разработва и актуализира съобразно повишените изисквания към конкурентоспособността на кадрите в сферата на ендокринологията, поради лавинообразно нарастващия обем информация, наред с предизвикателствата на съвременните технологии и динамиката на фармацевтичната индустрия.

Подготовката на кандидатите за специалност трябва да бъде непрекъсната и надграждаща. Подготовката включва изграждане на задълбочени клинични знания в областта на най-често срещаните ендокринни заболявания, чрез участие в теоретични курсове, визитации, клинични обсъждания, участие в научни форуми и лични контакти с преподавателите. Основната задача е всеобхватно изучаване в задълбочен план на етиологията, патогенезата, клиниката, диагнозата и избора на адекватна терапия. Съществени са знанията за поставяне на правилна диагноза и придобиване на умения при интерпретацията на различни клинико-лабораторни и хормонални констелации и избор на правилно терапевтично решение.

Само добре образованите млади специалисти по „Ендокринология“ могат да отговорят на нарасналите потребности от образовани и високо квалифицирани медицински кадри, получили адекватна професионална подготовка. Медицински университет-Плевен полага непрекъснати усилия за висококачествено обучение на специализантите по „Ендокринология и болести на обмяната“, което е придобито от университетските преподаватели във висшите медицински училища в Плевен и другите медицински университети в България.